

Samling af Afgørelser

Sag C-652/11 P

**Mindo Srl
mod
Europa-Kommissionen**

»Appel — konkurrence — kartel — det italienske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — den solidarisk ansvarlige meddebitors betaling af bøden — søgsmålsinteresse — bevisbyrde«

Sammendrag – Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. april 2013

1. *Appel — anbringender — præcis angivelse af, hvilke elementer i Rettens begrundelse der anfægtes, og tilstrækkelig identificering af den retlige fejl, der påberåbes — antagelse til realitetsbehandling*

[Art. 256, stk. 1, TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1; Domstolens procesreglement, art. 168, stk. 1, litra d,) og art. 169, stk. 2]

2. *Appel — anbringender — utilstrækkelig begrundelse — rækkevidden af begrundelsespligten — forpligtelse til at besvare sagsøgerens klare og præcise anbringender*

(Art. 256, stk. 1, TEUF; statuten for Domstolen, art. 36, art. 53, stk. 1, og art. 58, stk. 1; Rettens procesreglement, art. 81)

3. *Retslig procedure — fremlæggelse af beviser — pålæggelse af en bevisbyrde, der er umulig at løfte — ikke tilladt*

1. Det følger af artikel 256, stk. 1, andet afsnit, TEUF, artikel 58, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol samt af artikel 168, stk. 1, litra d), og artikel 169, stk. 2, i Domstolens procesreglement, at et appelskrift præcist skal angive, hvilke elementer der anfægtes i den dom, som påstås ophævet, samt angive de retlige argumenter, der særligt støtter denne påstand. Når sagsøgeren har påberåbt sig retlige fejl begået af Retten ved præcist at angive, hvilke elementer i den appellerede dom der anfægtes, og ved at angive grundene til, at selskabet er af den opfattelse, at disse elementer er behæftet med sådanne fejl, skal anbringendet antages til realitetsbehandling.

(jf. præmis 21 og 22)

2. Der foreligger utilstrækkelig begrundelse og følgelig tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, når det er anført i Rettens dom, at betaling af hele den bøde, der er pålagt ved en kommissionsbeslutning, der fastslår, at en af adressaterne for beslutningen har tilsidesat konkurrencereglerne, ikke var tilstrækkelig til at give den pågældende en fordring i forhold til en anden af beslutningens adressater, som denne kunne godtgøre som solidarisk ansvarlig meddebitor for bøden, på trods af den pågældende solidarisk ansvarlige meddebitors præcise argumenter om det modsatte.

Der foreligger på samme måde tilsidesættelse af begrundelsespligten, når Retten har undladt at tage stilling til en væsentlig del af den solidarisk ansvarlige meddebitors argumentation, som ligeledes vedrører sagsøgerens søgsmålskompetence, ved bl.a. at undlade at undersøge, om hvorvidt kreditors

ret til at iværksætte regressøgsmål med henblik på inddrivelse af den del af bøden, som han har betalt, er forældet eller ej, på trods af den solidarisk hæftende meddebitors klare og præcise argumenter i denne forbindelse.

For så vidt som sagsøgeren har gjort gældende, at tvangsakkorden gør det muligt for en virksomhed i betalingsstandsning at få gældssanering med alle sine kreditorer og således fortsætte sine aktiviteter, kan Retten ikke begrænse sig til at besvare dette afgørende argument med, at den solidarisk hæftende meddebitor ikke har givet nogen forklaring på, hvorfor selskabet kvalificerede kreditoren som en »tidligere kreditor«, eller på grundene til, at sidstnævnte ikke har forsøgt at anmelde sit krav.

(jf. præmis 36, 37, 39, 41, 44 og 45)

3. Retten har begået en retlig fejl ved at underlægge sagsøgerens søgsmålsinteresse en betingelse om, at selskabet godtgør en tredjeparts hensigt om at anlægge sag om tilbagesøgning af sin fordring, og ved følgelig at pålægge det en bevisbyrde, som det er umuligt for selskabet at løfte.

Konstateringen af en manglende søgsmålsinteresse hos adressaten for en beslutning fra Kommissionen, hvorved adressaten pålægges en bøde, kan imidlertid ikke hvile på simple antagelser, særligt når Retten har undladt at tage tilstrækkeligt hensyn til en række forhold fremført af sagsøgeren med henblik på at stille omstændighederne i sagen i et andet lys.

(jf. præmis 50 og 53)